

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 2

Матеріали

*Міжнародної науково-практичної конференції
“Правова держава та демократичне суспільство:
фактори розвитку та взаємодії”
м. Київ, МАУП, 14 квітня 2016 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2016

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 30.03.16)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Л. Головка, д-р іст. наук, проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, канд. юрид. наук, доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 2: Матеріали Міжнародної наук.-практ. конф. “Правова держава та демократичне суспільство: фактори розвитку та взаємодії”, 14 квітня 2016 р. / редкол.: М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2016. — 448 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Лужанський М. В.

Президент України як суб'єкт адміністративного права з точки зору правоздатності, дієздатності та деліктоздатності 338

Мазійчук В. А.

Сучасний стан та детермінанти одержання неправомірної вигоди в агропромисловому комплексі України 340

Марван Мужер Хусейн

Методичні підходи до оцінювання ефективності інструментів маркетингових комунікацій банку 342

Невесенко Т. С., Фурса О. О.

Ресоціалізація та десоціалізація в аспекті розвитку правового суспільства 349

Падун Н. П.

Концепція управління за цілями в управлінні персоналом при формуванні правової держави 353

Посох О. С.

Мерчандайзинг торговельної діяльності як система організації торгівлі 356

Савченко Є. О.

Проблеми та перспективи реалізації інноваційної моделі розвитку в Україні 358

Тарасов С. А.

Актуальні проблеми дослідження міжнародних відносин в контексті процесів міжнародної інтеграції 361

Терещенков А. М.

Про правове регулювання процесів трудової міграції в Україні на основі міжнародних стандартів 366

Тищенко О. В.

Використання хмарних технологій в системі управління державними фінансами України 369

Третьяков В. М.

Про особливості європейської системи технічної експертизи продукції 372

Усамов У. Р.

Проблеми та необхідні передумови становлення демократичного суспільства в посттоталітарних державах: етапи демократичного процесу 375

Чаплай І. В.

Міжнародний досвід застосування елементів маркетингу у комунікаційній політиці держави 378

Шець Я. С.

Розвиток і становлення ідеї об'єднаної Європи 381

Ястремська Н. Є.

Основні засади управління конкурентоспроможністю банківських послуг 385

Алієв Ельчін Гюльоглан огли

Курдська проблема в міжнародних відносинах 388

Булава В. М.

Вдосконалення системи документообігу в Апараті Верховної Ради України 391

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА З ТОЧКИ ЗОРУ ПРАВОЗДАТНОСТІ, ДІЄЗДАТНОСТІ ТА ДЕЛІКТОЗДАТНОСТІ

В більшості досліджень з адміністративного права питання щодо розгляду Президента України як суб'єкта адміністративного права розглядаються з точки зору його правоздатності. Таким чином більшість дослідників розглядають повноваження Президента України. Відповідно до ст. 102 Конституції України Президент України є главою держави і виступає від її імені, є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

Основні повноваження Президента України закріплені у ст. 106 Конституції України, і вони стосуються таких напрямів як забезпечення незалежності України, представлення держави у міжнародних відносинах та здійснення керівництва зовнішньополітичною діяльністю, а з цією метою прийняття рішень про визнання іноземних держав та призначення глав дипломатичних представництв.

Він також має право припинення повноважень Верховної Раді України та призначення виборів до Верховної Ради України, а також призначає керівників силових міністерств та Генерального прокурора України.

Президент України має також повноваження стосовно призначення половини складу Ради Національного банку України, половину складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення та інших керівників центральних органів виконавчої влади зі спеціальним статусом, а також утворювати, реорганізовувати та ліквідовувати за поданням Прем'єр — міністра міністерства та інші центральні органи виконавчої влади і скасовувати акти Кабінету Міністрів України.

Президент України є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України; призначає на посади та звільняє з посад вище командування Збройних Сил України, інших військових формувань; здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави та очолює Раду національної безпеки і оборони України. У цій сфері він також приймає рішення про оголошення стану війни, та про загальну або часткову мобілізацію і введення воєнного або надзвичайного стану.

У сфері судової влади Президент України утворює суди та призначає третину складу Конституційного Суду України і здійснює помилування.

Він виконує також функції щодо присвоєння вищих військових звань, дипломатичних рангів, спеціальних звань та класних чинів, а також нагородження державними нагородами.

У законодавчій сфері Президент України підписує закони, прийняті Верховною Радою України або накладає вето із наступним поверненням їх на повторний розгляд Верховної Ради України.

У Конституції України крім того зазначені і інші повноваження, які може здійснювати Президент України.

Це все стосується правоздатності Президента України. Щодо дієздатності Президента України то вона визначена також в Конституції України.

Стаття 110 Конституції України визначає обсяг дієздатності Президента України. Верховна Рада України може на своєму засіданні прийняти рішення про неможливість Президента України виконання ним своїх повноважень за станом здоров'я на підставі письмового подання Верховного Суду України — за зверненням Верховної Ради України, і медичного висновку.

Неможливість виконання Президентом України своїх повноважень за станом здоров'я має бути встановлена на засіданні Верховної Ради України і підтверджена рішенням, прийнятим більшістю від її конституційного складу.

Стаття 11 Конституції України визначає що Президент України може бути усунутий від посади в порядку імпічменту, але сам механізм імпічменту практично не розроблено.

Ми констатуємо, що таким чином визначено, що Президент України має великі обсяги правоздатності, а його дієздатність може бути обмежена Верховною Радою України.

Разом з тим в жодному з нормативних актів немає визначення обсягів деліктоздатності Президента України. Взагалі Президент України вважається непогрішимим і не може притягатися ні до якої відповідальності. Це може призвести до таких трагічних подій, результатом яких стала Революція Гідності.

Тому мабуть є доцільним розглянути питання про відповідальність Президента України за його дії і розробити систему притягнення його до відповідальності за вчинені правопорушення.